

Վ. ՆՈՐԵՆՍԻ

891.995

Ն-93

ՆԿ. ՄԵՆԵՐ ԱԲԵՂԱՆԻ

ՏՐԱՆՎԱՆ

1933

ՊԵՏՂՐԱՏ

ՅԵՐԵՎԱՆ

891.995

Ն-93

1. ՀԻՆ ՅԵՐԵՎԱՆԸ

Մի մեծ գյուղ եր, մի ավան
Մեր քաղաքը՝ Յերեւան.
Փողոցները ծուռ ու մուռ
Եւ որդի ու բորդի և անմաքուր:
Եւ լաւ, խանութ, գինեատուն
Փողութեան ու կեղտի բուն.
Եւ քաղաքի տներ ամեն տեղ,
Ստուրը հող, պատը ցեխ,
Եւ եղլիկ դռներ կիսամութ,
Մի ծակի չափ լուսամուտ:
Սրտաբառ տներ իրար կից՝
Եւ արշի, տերեւ, ծառեր եւ ծառեր:

2. ՆՈՐ ՅԵՐԵՎԱՆԸ

Նոյեմբերից հետո մենք
Յերեւանը չենացրինք...
Ձե՛, չե՛, լավ ե փոր ասեն
Մի նոր քաղաք շինեցինք:
Բանի՛, քանի գործարան
Յերեւանում ծխացին...
Ահա հսկա տպարան.
Գործարանը մեր հացի,
Ձեթ-ոճառի ու կարի,
Կարբիտի ու կոնսերվի,
Մեքենական, մարմարի...
Բոլորը ո՛վ կթվի:
Կառուցվեցին նորանոր՝
Մանկապարտեզ, մանկատուն,
Նոր դպրոցներ փառավոր,
Հիվանդանոց, դեղատուն,
Թանգարան և կինո մեծ,
Նոր թատրոններ և ակումբ
Եւ ի՛նչ ասես չշինեց
Մեր Յերեւանը քաղաքը մ:

Հին տները փրկեցին,
Մեծ-մեծ շենքեր վեր յերան.
Նոր փողոցներ փռվեցին,
Հրապարակներ լայն ու լայն:
Հին գյուղը ո՞ւր չբացավ,
ին՞չ կեղտոտ գյուղ, ին՞չ աղքատ.
Այդ մեծ գյուղը ին՞չ դարձավ
— Մայրաքաղաք Յերևան:

3. ԱՃՈՒՄ ՅԵՎ ՇԱՐԺՈՒՄ

Ինչպես ամեն քաղաքում,
Սկսվեց մեծ յեռ ու զեռ...
Կյանքն յեռում է, աղմուկում
Ին՞չ անելիք ունենք դեռ:
Ինչք՞ան անեց, մեծացավ
Մեր քաղաքը մարդկանցով,
Աճեց, աճեց ու դարձավ
Բանվոր մարդկանց հսկա ծով:
Ինչքան քաղաքն աղմուկուն
Մեծացավ ու լայնացավ.—
Այնքան ել մեր քաղաքում
Գնալ-գալը ծանրացավ:
Այդքան մարդու, բանվորի
Վո՞րտեղից կառք կամ ավտո,
Վորի՞ն տանես և վորի՞ն
Թողնես գնա իր վոտով:
Գործարաններն հեռու յեն,
Բանվորներն են ուշանում.
Աշխատանքից հետո յել
Քանիսն են տուն ուշ դառնում:
Ե՛, դպրոցից ուշացար,
Ինչպե՛ս հասնես քու դասին.
Ժամը ութին դուրս յեկար՝
Տեղ կհասնես դու տասին:
Շատ՝ է, շատ է անել մեր
Յերևանը, թաղե թաղ
Ինչքան գործ կա, յեռ ու զեռ,
Բայց չարժում է խիստ դանդաղ...

Ին՞չպես անենք, վոր աշխույժ
Շարժում լինի վայրից վայր.
Կենտրոնացնենք կամք և ույժ
Ու կառուցենք տրամվայ...

4. ԻՆԺԵՆԵՐԸ

Տրամվայի մասին մեծ
Մի վորոշում ընդունվեց,—
Պետք է շինել, ու շինել,—
Յեկան տեխնիկ, ինժեներ,
Մեծ աշխատանք թափեցին,
Փողոցները չափեցին.
Կայարանից մինչև Նորք
Գնացին, յեկան ամեն ուր.
Ու կազմեցին քաղաքի
Տրամվայի նախագիծ:
Եստեղից ել դժվար, մեծ
Գործն իսկական սկսվեց:

Ուրախության մեծ որ եր.
Յեկան փորող բանվորներ՝
Զինված զլուսն ու բահով-
Ու քանդեցին ապահով՝
Խնայելով մայթ ու ծառ՝
Փողոցները ծայրե ծայր:
Քանի՜ հիմնարկ, գործարան
Շատ միջոցներ ձեռք առան,
Կոլլեկտիվով, բջիջով,
Զինված բահ ու բրիչով՝
Հանդստի որ թարկեցին,
Շարաթորյակ սարքեցին:
Մենք ել հեռ չը մնացինք,
Շարաթորյակ գնացինք՝
Պիտեբրական ողակով,
Պիտեբրական բանակով:

Յերկաթն է վեր փողոցի
Յերկու մայթը պեղեցին:
Սորաուններ հանեցին,
Կարեւորը թաղեցին:
Շատ՝ արագ, վաղե վաղ,
Վազոններով խնձ, ալաղ,
Հրեցին, հրեցին,
Պողոցներում փռեցին:
Պարեցին անհամար
Կարեւորը շարեշար
Կարեւորից մինչև նորը,
Ինչպես շարքի կանգնած
Պարե:
Հեռու վազոններով ուր
Կարեւորից յեկավ մեզ.
Կարեւորի մեր լոկեր
Պողոցներից մեկ նվեր:
Ինչքան հեռու իրարից՝
Վեր քաղաքի մի ծայրից
Մեզն մյուս հեռու ծայր,
Կարեւոր իրար միացան:
Շատ, բացի դրանից,
Քանի՜ վազոն գրանիտ՝
Քառասուսի հզկրված,
Վեց ֆամբակից զրկված:
Ու ամ, էր շարեցին,
Սորաթերով քարեցին
Տրամվայի նոր ուղին,
Փողոցները մեր ուղի:

7. ՍՅՈՒՆՆԵՐԻ ՎՐԱ

Փողոցների յերկայնքով,
Յերկու կողքից նոր գծի,
Պահակների պես, շարքով
Հսկա սյուներ տընկեցին:
Տեխնիկ-մանույր շտապեցին,
Իրենց ուժը լարելով
Սյուներն իրար կապեցին
Ելեկտրական լարերով:
Ելեկտրական այդ թելով
Յերգեսից ուժ պիտի տան,
Վոր այդ ուժից թնդալով
Տրամվայը դըղրդա:

8. ԼԵՆԻՆԻ ՔԱՂԱՔՈՒՄ

Յերբ գիծն ամբողջ կառուցվեց,
Կայարանի մոտ արդեն
Տրամվայի Պարկը մեծ
Ամբողջովին պատրաստ եր:
Հիմա ի՞նչն եր պակաս մեզ,
Ի՞նչ եր մնում անելու:
Յերևանից հիմա, տես,
Թե ձեզ ո՛ւր եմ տանելու:
Լենինի մեծ քաղաքում,
Լենինգրադում հեռավոր,
Բարձրանում են, աղմըկում
Գործարաններ նորանոր:
Պատրաստում են անընդհատ,
Որ ու գիշեր անդադրում,
Մեքենաներ մեծ ու բարդ
Ու ցրում մեր աշխարհում:
Սոցիալիզմի աշխարհին
Մեքենաներ շա՛տ են պեպ,
Վոր աշխարհը վատ ու հին
Քանդենք, նորը կառուցենք:
Ու Լենինի քաղաքում,
Ուրիշ տեղեր շատ ու շատ՝
Կառուցում են ու սարքում
Մեքենաներ անընդհատ:
Յեվ հենց Լենինգրադում
Տրամվայի համար մեր
Պատրաստում են, պատրաստում
Մեքենաներ, վագոններ:

9. ՇԱՐԺԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

Ու յերբ ամեն ինչ արդեն
Կարգին, սարքին պատրաստ եր,
Լենինգրադից հեռակա՝
Վագոնները մեր յեկան:
Վագոնները ի՞նչ տեսակ,
Ամեն մեկը մի սենյակ,
Այնքա՛ն սիրուն, այնքա՛ն նոր,
Մաքուր, փայլուն, լուսավոր:
Յերկու կողքից դուռ՝ ազատ
Յել ու մուտքի համար դատ,
Ու վագոնի ներսում շատ
Նստարաններ շարեշար:
Այդ վագոնի առաջից
Շինված է մի առանձին
Փոքրիկ սենյակ, խիստ հարմար
Վագոն վարողի համար:
Յետեից ել այդ տեսակ
Փոքրիկ մի նախասենյակ:
Մի խոսքով լավ, հաստատուն,
Անիվավոր, շարժվող տուն:

10. ԱՌԱՋԻՆ ՎԱԳՈՆԸ

Վագոնավար մի բանվոր
Գործի անցավ ղեկի մոտ:
Մեկ ուրիշն էլ՝ կոնդուկտոր
Տոմս բաժանեց մուտքի մոտ:
Մարդիկ, ինչպես իրենց տան,
Նստեցին լուրջ, շարեշար:
Ու կոնդուկտորը շարժման
Համար տվեց մի նշան:

Այդպես չարքով ու կարգով
 Ներսում նստած մարդկանցով
 Տրամվայի մի վագոն
 Առաջ սլացավ զույգ զծով:
 Շարժվեց ուրիշ մի վագոն,
 Դրանից վերջ մի ուրիշն ել...
 Գնալ-գալը աղմուկոտ
 Տեկեց մինչև ուշ գիշեր:

11. ՆՈՐԻՑ ՅԵՐԵՎԱՆԸ

Հե՛յ, տրամվա՛յ, տրամվա՛յ,
 Վոնց ե տանում վայրից վայր,
 Բանվոր, վարպետ, աշակերտ:
 Ին՛չ ուշացում, ել ին՛չ հերթ:

Յեթն ինտերնալացար,
 Յերեանը ծայրե-ծայր
 Հենց մի ժամում կըրրջես,
 Ուզած տեղդ կթռչես:
 Այդքան արագ անց ու դարձ,
 Այդքան ետան ճամբու վարձ,
 Այդքան գործի յեռ ու զեռ
 Այստեղ ո՛վ եր տեսել դեռ:
 Ահա այդպես, այդպես մենք
 Ինչ կամենանք, ինչ ուզենք,

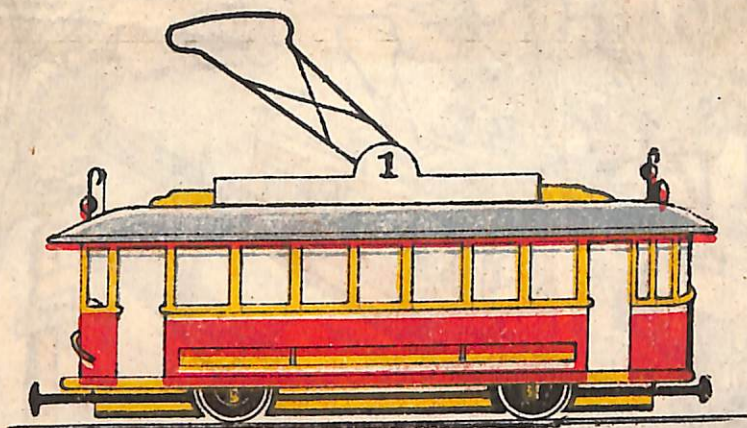
Ինչ վերջ տալու ե մեզ համար
 Կկառուցենք անպատճառ:
 Կառուցում ենք, կառուցում,
 Լարում ենք ուժ և մրցում,
 Մեզ համար նոր կյանք հիմնում:
 Մենք այդպես ենք կամենում:
 Հենց այդպես ել կամեցանք
 Ու տրամվայ ունեցանք...
 Ե՛յ, տրամվայ, տրամվա՛յ,
 Վո՛ն

<< Ազգային գրադարան

NL0401447

11801

Պատվիր № 3580

Տիբաժ 3000

Դաշտիկ № 7226

Սրբազրեց Վ. Դերոյան

Պետերապի տպարան—Յերեվան.

